

Recuperar el moviment immigrant

Prou de repressió Aturem les expulsions Per la regularització

El tancament del 5 de juny de centenars d'immigrants barcelonins a la Catedral i a l'església de Pi, i el brutal desallotjament dels mateixos per la policia la mateixa nit ha canviat radicalment la situació política en detriment del moviment immigrant. Ara el moviment està més dividit internament, més afeblit davant el govern, i l'avantguarda està més aïllada del suport social i també està en perill per expulsions. La tasca ara és recuperar la unitat de la lluita i la mobilització contra la repressió i les expulsions, i per a la regularització.

Tancament com a objectiu únic

El tancament com una tàctica de lluita, per a l'Assemblea per la Regularització Sense Condicions (ARSC), ja s'havia convertit en un objectiu "sense tornada" des de fa gairebé un mes. L'ARSC, amb Papers per Tothom com a "nucli dur", agrupava diversos sectors d'immigrants d'origen bàsicament pakistanès, hindú i marroquí, que formaven una avantguarda lluitadora. No obstant això la debilitat era que

aquesta avantguarda es trobava bastant aïllada tant dels centenars de milers d'immigrants amb i sense papers a Barcelona i a Catalunya, com de les organitzacions obreres i socials que donaven suport als immigrants per a la seva regularització.

De fet, no faltaven proposicions per aconseguir una unitat més àmplia per a la mobilització en lloc de fixar un tancament immediat i aïllat. En les reunions coordinadores de l'ARSC, tant la Casa dels Treballadors Africans com la Casa dels Treballadors Argentins demandaven que feia

falta una coordinació amb altres sectors d'immigrants i un pla comú de lluita per a la mobilització conjunta de totes les comunitats i organitzacions. No obstant això, les tendències ultra esquerranes i la recerca d'un protagonisme fàcil i ràpid de Papers per a Tothom bloquejaven permanentment la unitat del moviment.

També és cert que les burocràcies sindicals tampoc no buscaven la unitat, i molt menys una mobilització per a la regularització dels immigrants.

No obstant això, l'ARSC no tenia cap pla per tal de fer pressió sobre les burocràcies i poder arribar a les bases dels sindicats, sinó només ambició de superar-les i substituir-les com l'única força negociadora davant el govern. Precisament per això tampoc no va fer cas a les organitzacions juvenils d'IC-V i ERC que donaven suport total per a la regularització dels sense papers.

Cop del govern

Tant el seguidisme de les burocràcies de CCOO, UGT i les altres organitzacions pro governamentals com el sectarisme de Papers per Tothom van obrir un espai gran on la Generalitat i el Govern central van poder imposar-se per gestionar la situació al seu favor. Per aquest fi, per a desarmar la mobilització del dissabte 5, la Delegació del Govern va cridar a diverses entitats d'immigrants a una reunió per al mateix dia al matí. En la reunió el subdelegat del Govern, Eduard Planells, va informar les "intencions" del Govern de Zapatero d'una regularització a força d'"arrelament laboral" i la "suavitació" de les expulsions. Aquesta maniobra del Govern per descomptat que no deuria anul·lar la manifestació organitzada per a la mateixa tarda, no obstant la reunió en si podia ser utilitzada com un vincle de pressió permanent sobre l'administració amb la força de la mobilització a l'esquena. Però com el subdelegat no va oferir papers per a tots en la reunió, els

representants de Papers per Tothom van rebutjar tal vincle (que acabarien perdent després del cop que va rebre el tancament) i van seguir amb l'objectiu de "tancament

sense tornada". Pitjor encara, ni tan sols no van informar de la reunió a la majoria de les entitats de l'ARSC.

També van fer cas omís de les assemblees de diverses comunitats que van decidir la participació en la manifestació de dissabte 5 però no en un probable tancament, el lloc del qual ni tan sols se sabia fins l'últim moment. Rebutjaven el tancament principalment per la falta d'unitat en el moviment immigrant i amb el seu entorn social autòcton. També regnava esperança per una possible regularització en amplis sectors dels immigrants, que deuria ser esgotada abans d'una acció gairebé "sense tornada" que podria acabar en expulsions per a ells. Tot això va ser un avís important per a la direcció del tancament. Després de la manifestació molt animada de quasi 5.000 immigrants només van entrar a la Catedral i l'Església de Pi una cinquena part dels manifestants, i per tant, ja era previsible com actuaria el Govern: repressió.

Al Govern li faltava únicament la cobertura "social", que va ser subministrada per les burocràcies traïdores de CCOO, UGT, Càritas i Ibn Batuta. Els representants d'aquestes organitzacions van recollir signatures a la porta de la Catedral ocupada condemnant el tancament. Així que el Govern, que també va extreure la benevolència de l'arquebisbe, va enviar la policia a la Catedral per a desallotjar per força centenars d'immigrants, una repressió

sense precedents des de l'època del franquisme, a la qual ni Aznar va atrevir-se fa tres anys quan l'ocupació de l'Església de Pi.

Recuperar la unitat i la mobilització

Conduir el moviment immigrant a divisió i aïllament, i després crear les condicions favorables per al Govern perquè pogués intervenir brutalment i fins i tot justificar-lo davant l'opinió pública amb el suport de les burocràcies traïdores, eren errors principalment de la direcció de l'ARSC. I a més presentar aquest cop rebut com un triomf ("perquè sortim en tots els canals de TV i a la premsa") davant dues concentracions successives (diumenge 6 i dimecres 9) no és la millor manera d'explicar la situació real a la massa immigrant. Sembrar l'esperança entre els desesperats de que es poden aconseguir els papers de cop i sense condicions amb un tancament, i després de trobar-se en la Plaça Catalunya queixar-se que el Govern rebutja negociar, no contribueix a pujar els ànims i la combativitat dels immigrants, ni ajuda a la necessitat de sumar nous sectors a la mobilització.

No obstant això, avui l'únic responsable de la situació actual és el Govern que manté la Llei d'Immigració que deixa més de 300.000 immigrants a Catalunya sense documentació (la meitat a Barcelona), sense drets laborals, sense seguretat social, sense res... La ira dels immigrants és absolutament justa i la demanda de regularització és totalment legítima. L'actual Llei d'Emigració ha de ser derogada. Els decrets d'expulsions han de ser revocats. El problema és, com? L'única manera d'aconseguir aquest objectiu és la unitat de desenes de milers dels immigrants que es troben a Barcelona, a Catalunya, a Espanya, i la seva mobilització juntament amb les organitzacions dels treballadors i les entitats que donen suport a la justa causa dels sense papers.

Sobre el desallotjament dels treballadors immigrants

Efectius del Cos Nacional de Policia (CNP) recolzats per la Guàrdia Urbana de Barcelona han desallotjat al miler de treballadors immigrants tancats el dissabte a la tarda a la Catedral de Barcelona per a reclamar la regularització del col·lectiu.

A la matinada, es van reunir a la Catedral; Hassan Saliba, representant d'immigració de CITI-CCOO; Jesús Husillos de AMIC-UGT; Alejandro Erazo de Asopxi; representant de IBN Batuta; Nuria Gisper, presidenta de Càrites i Adela Ros de la Secretaria d'Immigració de la Generalitat de Catalunya. En aquesta reunió han signat un document on deien que **«no donaven suport als tancaments»**. S'obria la possibilitat de l'immediat desallotjament.

Nosaltres, que anunciem en l'assemblea d'immigrants que no era moment de tancaments, -contra la proposta de la direcció de l'ARSC que enteníem donaria l'excusa perquè el govern actués contra els treballadors immigrants, com va succeir- però **sí de mobilitzar-se i conjuminar una plataforma el més àmplia possible**; que participem en la mobilització del dissabte; que vam denunciar que malgrat que hi ha nou govern en l'Estat i a Catalunya, per als immigrants no ha canviat res i és justa la reivindicació de Regularització dels treballadors immigrants;

Diem:

1. Que sense cap dubte, **el Principal responsable del que succeeix és el Govern, avui del PSOE, com ahir del PP**, pel desallotjament i sobretot per la negativa a donar una sortida digna a la situació d'injustícia que viu aquest col·lectiu.

2. Que condemnem la repressió policial contra els tancats i els expedients d'expulsió que han anunciat contra alguns d'ells.

3. Que rebutgem l'actitud presa pels representants sindicals de

CC.OO. i UGT i repudiem la mateixa actitud de Càrites i la Secretària de la Immigració de Catalunya davant el desallotjament dels treballadors immigrants, doncs amb la seva actitud s'han fet còmplices de la repressió.

Per tot això:

Cal unir totes les forces de la immigració i de tots els sectors solidaris amb aquesta legítima lluita per:

1. Convocatòria immediata de concentració contra la repressió i pel sobreseïment immediat de tots els expedients de deportació iniciats el dissabte.

2. Proponem conformar una Plataforma Unitària, que voti un Pla de Lluita, fins que s'aconsegueixi la Regularització dels Treballadors Immigrants.

7/06/04.

Tots per la regularització

Van canviar els governs: l'autonòmic i l'estatal. Avui a la Generalitat de Catalunya estan PSC-PSOE, ICV i ERC, i a Madrid Zapatero-PSOE. Però la situació dels **més d'UN MILIÓ** a tot l'Estat i 250.000 immigrants a Catalunya segueix igual, **SENSE PAPERS** i sobreexplotats, treballant sense contracte, sense seguretat social, sense vacances, sense pagues extraordinàries...

Res ha canviat per als treballadors immigrants; la **Llei d'Estrangeria és la mateixa votada pel PP i PSOE**. Les cues de treballadors immigrants a la Delegació de Govern s'han reduït, però el telèfon de cita no l'agafa ningú, hi ha companys que han estat tot el dia trucant i no han pogut comunicar-se; el correu electrònic té més de 70.000 e-mails **sense respondre** i la cita la donen a dia d'avui per al mes de novembre. Això ha fet que milers d'immigrants, que després d'anys i esforç van aconseguir regularitzar-se, avui no puguin renovar les seves targetes de residència treball,

amb l'agreujant que si se'ls acaba el contracte de treball ("normal" per la precarietat laboral en aquest país, ja no només per als immigrants, sinó també per als autòctons) es quedin sense feina. Cap culpa no tenen els treballadors de l'Administració de Delegació de Govern, que més d'una vegada han demostrat la seva preocupació tot exigint més personal per tal d'agilitar la seva tramitació.

Per tot això cal impulsar una mobilització unitària de tots els sectors de treballadors autòctons i immigrants, de joves estudiants i precaris. **CC.OO-CITI i UGT-AMIC, han de convocar a formar una Gran Plataforma Unitària**. La joventut d'ICV, ERC i UD, han expressat el seu suport a la regularització dels treballadors immigrants, han de sumar-se als sindicats i cridar als partits en el govern Estatal, Autonòmic o municipal a sumar-se.

El dia 5 de juny, diversos col·lectius i entitats han convocat a una mobilització i plantegen un tancament; creiem que és un

moment per **impulsar la mobilització**, hem d'aconseguir que s'omplin els carrers de Barcelona amb un sol crit **"Tots per la Regularització"**. No creiem que sigui el moment de tancaments, **cal impulsar una lluita unitària i sumar nous sectors**.

Després de la mobilització cal realitzar una nova i massiva assemblea per votar un pla de lluita fins aconseguir la regularització dels treballadors immigrants.

- **Per la regularització dels treballadors immigrants**
- **Derogació de la Llei d'Estrangeria**
- **Tots a la mobilització del 5 de juny**
- **Assemblea massiva i unitària**
- **Pla de lluita, fins que s'aconsegueixi la regularització**
- **CCOO i UGT tenen aquesta obligació. Que la convoquin ja!**

5/6/2004

Pots subscriure't a la nostra revista mensual (a escollir versió en castellà o en català) enviant les teves dades a l'apartat de correu i fent l'ingrés per un any al compte corrent: La Calxa 2100- 3459-38-2100220515 (25 euros si te l'hem d'enviar per correu dins de l'Estat espanyol). La subscripció de lliurament en mà és de 17 euros i la podeu fer posant-vos en contacte amb qualsevol militant del grup.

*Publicació mensual de Lluita Internacionalista. Dip. legal B-48673-2001
Lluita Internacionalista no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats.*

Lluita Internacionalista és una organització trotskista. El nostre objectiu és la revolució socialista, per acabar amb el capitalisme i construir el socialisme. Impulsem la lluita obrera i jove, i la democràcia obrera. Defensem el dret a l'autodeterminació dels pobles, que és negat per l'Estat Monàrquic, un règim que cal abolir. La nostra lluita és internacionalista: pretenem la reconstrucció de la IV Internacional. LI és secció simpatitzant de la Lliga Internacional dels Treballadors-Quarta Internacional (LIT-CI).

Aquí ens trobaràs

Ap. Correus 23036 CP - 08080 de Barcelona
Ap. Correus 206 CP- 17080 de Girona
Ap. Correus 92 CP-28320 de Madrid
e-mail: luchaint@telefonica.net
<http://www.li-litci.com>